

om at tiltræde det, som de øvrige Partier er blevet enige om, det er rigtigt. Der har været rettet Opfordringer til Højre om at være delagtige i denne Grundlov; men man har ikke givet Højre Lejlighed til at forhandle om Forslaget. Forhandlingerne er foregaaet andre Steder, i det skjulte; det er en mærkelig Maade i det hele taget, hele denne Sag har været forhandlet paa. Jeg har haft den Ære at sidde som Medlem i mangfoldige Udvalg i den Tid, jeg har været Medlem af Rigsdagen, men jeg har aldrig været Vidne til den Art Forhandlinger som har været førte her under Valglovsforslaget og Grundlovsforslagets Behandling. Ved dette Eksperiment, ved denne Valglov vil man imidlertid føre Grundlovsforslaget igennem, og saa vil man se at indhøste Erfaring og finde det rette. Men var det dog ikke rigtigere at begynde med det, man nu anser for det rette, og saa se, om der skulde være noget at anke paa det, i Stedet for at begynde med det, som alle anser for at være det urette?

Den højtærede Indenrigsminister kritiserede nogle af Højres Forslag foruden den Kritik, den højtærede Minister rettede mod den af os foreslaaede Valglov. Et af de Punkter, den højtærede Minister angreb, var den Repræsentation, som tilflød Befolkningen ifølge § 17 i vort Forslag, og den højtærede Minister mente, at den ikke skulde være tilstrækkelig fyldestgørende for Folketinget. Man kunde risikere, at alle disse Folketingsmænd kom til at bo i een Side af denne store Kreds. Nu er Kredse jo endelig ikke saa store; men det er min Overbevisning, at ligesom Forslaget fordeler Folketingets Mandater ligeligt mellem Kredse, idet man har givet København de 6 ny tilkommende Kredse og har flyttet to Mandater fra den fynske og sydsjællandske Kreds, hvor man havde for mange, over til to af de jydsk Kreds, den nordjydske og sydvestjydske, saaledes vil Vælgerne nok sørge for ogsaa at faa en forholdsmæssig Repræsentation i de forskellige Dele af Kredse.

Saa var den højtærede Minister inde paa at tale om § 83 i vort Forslag, som gaar ud paa, at forskellige Institutioner og hele Landet omfattende Hovedorganisationer skulde have Indstillingsret med Hensyn til de 16 Landstingsmænd, som skal vælges af de folkevalgte, og Ministeren mente, at det kunde slet ikke gaa an at overlade Indstillingsretten til disse forskellige Foreninger, uden at der var foreskrevet noget derom i Grundloven. Man

har dog ved mange andre Lejligheder givet Amsraadene eller forskellige Foreninger en Indstillingsret, og det har aldrig voldet nogen Vanskelighed. Disse Foreningers Repræsentation vilde ganske sikkert tage det Hensyn til deres Medlemmer, at de indstillede paa en saadan Maade, at Medlemmerne kunde blive tilfredse dermed. I øvrigt er det jo en Tanke, der ikke er draget frem alene fra Højres Side, men det er en Tanke, der har været arbejdet for fra mange Sider, blandt andet foreslaaet fra den højtærede Indenrigsministers Kollega, den nuværende højtærede Krigsminister.

Dernæst mente den højtærede Indenrigsminister, at det vilde være vanskeligt at foretage Valget af disse folkevalgte 16 Landstingsmedlemmer. Dette tror jeg, man nemt vil kunne komme ud over. Det vilde kunne lade sig gøre ligesom ved Betsættelse af Udvalg i Landstinget, og det vilde kunne bestemmes i Landstingets Forretningsorden; der vilde man sikkert formulere Valgmaaden saaledes — ligesom den for øvrigt nu er —, at man tager skyldigt Hensyn til alle politiske Sider.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Piper) sagde om mine Bemærkninger vedrørende Indstillingsretten, at der var mange Lejligheder, hvor man gav Foreninger og Amsraad Indstillingsret, og disse Institutioner vilde ganske sikkert tage Hensyn til deres Vælgere, og senere, da han omtalte, hvorledes Landstinget saa skulde vælge mellem de indstillede, sagde han: Det tror jeg nemt, man kommer over, det vil man sikkert kunne gøre o. s. v. Men jeg gør opmærksom paa, at det, her er Tale om, er at skabe en Bestanddel af den lovgivende Magts ene Ting; og i noget saa fundamentalt kan man ikke nøjes med at sige om en Række Institutioner, at de ganske sikkert vil tage Hensyn, og at man her nok nemt kan komme over noget og sikkert vil gøre det eller det. Nej, hvad der kræves, naar man skal skabe en Institution som et lovgivende Ting, er, at man giver faste Regler, hvorefter noget kan gøres og skal gøres. Det vilde være ganske uhørt at overlade til en Række forskellige Institutioner, maaske efter vidt forskellige Valgregler, at gøre Indstilling angaaende nogle af de Personligheder, som senere skal udgøre en Del af Lovgivningsmagten. Og desuden vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han tror, at det vil være nemt at forene de to Hensyn, at der skal være Forholdsmæssighed for Par-